

opusdei.org

List Preláta (január 2014)

Pri príležitosti Týždňa
Modlitieb za Jednotu kresťanov,
Preláta Opus Dei hovorí o
kresťanskom bratstve.

22.01.2014

Moji milovaní, nech Pán ochraňuje
moje dcéry a mojich synov!

V našej duši a v tomto našom svete
stále znejú slová anjelov určené
pastierom v Betlehem, nad ktorými
sme uvažovali na Vianoce: *Sláva
Bohu na výsostiach a na zemi pokoj*

*ľuďom dobrej vôle [1] . Vyvyšovanie Boha za vtelenie a narodenie jeho Jednorodeného Syna je neoddeliteľne spojené s pokojom a bratskou láskou medzi ľuďmi. Za to, že sa smieme a máme sa volať bratmi a sestrami, vďačíme tomu, že všetci sme deti toho istého Boha Otca, ktorý nás stvoril na svoj obraz a podobu. Zároveň nás Božie Slovo oslobodilo od hriechu a dalo nám dar adoptívneho Božieho synovstva, a to tým, že sa vtelilo ako Hlava celého ľudstva. Toto je tá veľká správa, ktorú anjel oznámil v Betleheme nielen synom Izraela ale všetkým mužom a ženám: *Nebojte sa. Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude patriť všetkým ľuďom [2] .**

Kontemplácia Ježiša v Máriinom náručí pod starostlivým Jozefovým pohľadom úplne zaplnila naše myšlienky počas týchto sviatočných dní. Keď sme starostlivo hľadeli na toto bezbranné dieťa, Stvoriteľa neba

i zeme, nekonečné Božie slovo, ktoré sa nám stalo podobné vo všetkom okrem hriechu [3] , klaňali sme sa mu a vzdávali vďaky s vedomím, že sa mu nikdy nemôžeme odvdáčiť za to, ako veľmi nás miluje. Pokračujme v tom aj v novom roku a stále, a prijmime opakované pozvanie svätého Josemaríu: *ut in gratiárum semper actióne maneámus* .

Zotrvejme v neustálom vzdávaní vďaky za všetky dobrodenia, ktoré nám Pán udelil a udelí: za tie, o ktorých vieme a tie, o ktorých nevieme, za veľké a malé, za duchovné a materiálne, za tie, čo nás potešili a tie, čo v nás možno zanechali stopy smútku. S naším Otcom na Vás nalieham a tiež na seba: ďakujme mu **za všetko, pretože všetko je dobré** . [4]

Druhú časť vianočného obdobia začíname slávnosťou Bohorodičky Márie. Náš pohľad sa teraz pozornejšie zameriava na toto

jedinečné stvorenie, ktoré tak jednoduchým spôsobom – *ecce ancilla Domini* [5] – otvorilo cestu vteleniu Slova a urobilo z nás Božie deti v Ježišovi Kristovi, bratov a sestry s ešte silnejším putom ako náš spoločný pôvod v Adamovi a Eve. ***Ach, Matka, Matka! Tvojím slovom „fiat“ – nech sa mi stane – sme sa stali bratmi Boha a dedičmi jeho slávy. – Buď požehnaná!*** [6] Takto sa uskutočnila jedna z najhlbších túžob ľudského srdca: **nepotlačiteľná túžba po bratstve, ktorá nás ženie vytvárať s druhými priateľské spoločenstvá, kde v nich nevidíme nepriateľov či konkurentov, ale bratov, ktorých prijímame a objímame .** [7]

Milovať našich blízkych so skutočnou bratskou láskou je jednou zo základných charakteristík kresťanského posolstva. Sám Ježiš to zdôrazňoval apoštolom: *Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa*

*milovali navzájom. Aby ste sa aj vy vzájomne milovali, ako som ja miloval vás. Podľa toho spoznajú všetci, že ste moji učeníci, ak sa budete navzájom milovať [8] . A náš Otec vysvetľuje: **Je nutné obnoviť toto bratstvo, ktoré prví kresťania tak hlboko prežívali [9] .** A čo robíme preto ty a ja? Modlíme sa za všetkých ľudí? Zaujímajú nás ich životy?*

Pánovo *nové prikázanie* nám pomáha pochopiť, že kresťanské bratstvo nie je len solidarita, že nejde len o otázku podobných pováh, spoločných záujmov, či čisto ľudských sympatií. Nabáda nás objaviť Krista v ostatných. A dokonca ešte viac. Viedie nás k tomu, aby sme sa mu stále viac a viac podobali, až budeme môcť povedať, že sme *alter Christus* , druhým Kristom, *ipse Christus* , samým Kristom. Táto túžba sa preukazuje v tom, že milujeme a slúžime našim blížnym tak, ako im slúži a ako ich miluje Pán.

Tieto dve hľadiská – vidieť Krista v ostatných a byť obrazom Krista – sa navzájom dopĺňajú. Takto sa už od základu vyhneme nebezpečenstvu milovať blížneho len kvôli jeho ľudskej hodnote, jeho dobrým vlastnostiam, kvôli dobrám, ktoré môžeme získať, a naopak zanedbať ostatných, keď vidíme ich nedostatky a obmedzenia, menej príjemné stránky ich povahy. Ak by sa niekedy objavilo toto pokušenie, je potrebné pozrieť sa na Ježiša, tichého a pokorného, ktorý dáva svoj život za nás v každom momente a pri akejkoľvek príležitosti, ktorý nikoho neodmieta, ktorý vychádza v ústrety hriešnikom, aby ich znovu priviedol k Bohu.

Toto bratstvo vychádza z viery a z uplatňovania osobnej slobody. Pretože ***kresťanská sloboda sa rodí zvnútra, zo srdca, z viery. Avšak nie je to niečo čisto osobné, ale prejavuje sa navonok. Jednou z***

najcharakteristickejších črt života prvých kresťanov bolo bratstvo. Viera, ktorá so sebou prináša obrovský dar Božej lásky, spôsobila, že sa zmenšili až vytratili všetky rozdiely, všetky bariéry: už niet Žida ani Gréka, niet otroka ani slobodného, niet muža a ženy, lebo vy všetci ste jeden v Kristovi Ježišovi (Gal 3, 28). Toto vedomie, že sme skutočne bratmi, a tak sa aj navzájom milujeme napriek rozdielom rasy, sociálnych podmienok, kultúry, ideológií, je podstatou kresťanstva [10] .

Počas prvej evanjelizácie, ktorá sa uskutočnila po Nanebovstúpení Pána, bola bratská láska jedným z rozhodujúcich prvkov rýchleho rozšírenia kresťanstva, a to hlavne voči telesne alebo duchovne najnúdznejším, a dokonca voči prenasledovateľom. „Pozrite, ako sa milujú“, vkladá Tertulián do úst

pohanom užasnutých z Kristovho posolstva. A dodáva: „Pozrite, ako sú jeden za druhého ochotní umrieť, kým tamtí sú ochotní skôr jeden druhého zabiť“ [11] .

Nikdy predtým nebola komunikácia medzi ľuďmi taká jednoduchá, rýchla a dokonalá ako je tomu dnes. Táto skutočnosť by mala tiež podporiť zmysel jednoty medzi ľuďmi. Avšak, ako píše Benedikt XIV., „čoraz viac globalizovaná spoločnosť nás navzájom zbližuje, ale nečiní nás bratmi. Rozum sám osebe je schopný pochopiť rovnosť medzi ľuďmi a usporiadať ich občianske spolužitie, no nedokáže vytvoriť bratstvo. To pochádza z transcendentného povolania Boha Otca, ktorý nás miloval ako prvý a cez svojho Syna nás učí, čo je bratská láska“ [12] .

Svätý Josemaría neúnavne kázal, ako si na to už ja spomínam, o veľkej dôležitosti *nového prikázania* . Jeho

znenie nechal zarámovat' a zavesit' v prvej apoštolskej práci Opus Dei, v Akadémií DYA, pred osemdesiatimi rokmi. Ale ešte predtým sa v rodinnom prostredí naučil slúžiť ostatným a zároveň zabúdať na seba. Hlboko kresťanský príklad jeho rodičov umožnil, aby sa v jeho srdci, najskôr v srdci dieťaťa, neskôr dospievajúceho a mladého muža, zakorenil zmysel pre bratstvo so všetkými. Toto bratstvo sa prejavovalo v konkrétnych skutkoch: dávať almužnu ľuďom v núdzi, pomáhať spolužiakom so školskými úlohami, byť k dispozícii pre duchovné potreby ostatných ...

Tieto a mnoho iných príkladov jeho života nám môže pomôcť lepšie sa pripraviť na sviatok 9. januára, kedy si pripomíname výročie jeho narodenia. Tento dátum nám pripomína, ako si Pán vyvolil svätého Josemaríu, aby sa stal otcom a hlavou tejto duchovnej rodiny Opus Dei,

rodiny bez hraníc rasy, jazyka alebo národov, ktorá sa mala zrodiť v lone Cirkvi. Svojím otcovstvom predchnutým láskou a odovzdanosťou nám náš Otec ukázal lúč Božieho otcovstva voči všetkým ľuďom. Zároveň nás učil ako byť dobrými Božími deťmi tým, že žijeme s jemnosťou bratstvo v Diele a s každou osobou.

Práve tejto téme sa venuje pápež František vo svojom posolstve k Svetovému dňu pokoja. Už hneď na začiatku potvrdzuje niečo veľmi dôležité, čo som vám už naznačil pri spomienkach na život nášho Zakladateľa. **Bratstvo** , hovorí pápež, **sa buduje už v kruhu rodiny a tam sa mu bežne učíme, predovšetkým vďaka zodpovedným a vzájomne sa dopĺňajúcim úlohám všetkých jej členov, zvlášť otca a matky. Rodina je zdrojom každého bratstva, a preto je aj základom pokoja a prvou cestou k nemu [13] .**

Všetko, čo sa robí v prospech rodiny, ako napríklad bránenie jej prirodzenosti založenej na Božom pláne, jej jednoty a otvorenosti životu, jej základného povolania slúžiť, má pozitívnu odozvu na nastavenie spoločnosti a na právne predpisy, ktoré ju upravujú. Modlime sa každý deň za rodiny vo svete a za zákonodarcov. Zároveň sa snažme, každý v rámci svojich možností, obraňovať a podporovať túto prirodzenú inštitúciu tak nevyhnutnú pre blaho spoločnosti. A modlime sa zvlášť počas týchto najbližších mesiacov za Mimoriadne zhromaždenie biskupskej synody, ktorú pápež zvolal na október s cieľom študovať, ako sa čo najlepšie pustiť do novej evanjelizácie v oblasti rodinného života.

V predchádzajúcich dňoch, keď som opäť uvažoval nad homíliami nášho Otca (odporúčam vám, aby ste sa vždy znovu a znovu vracali k týmto

textom, ktoré obohatia váš vnútorný život), zastavil som sa nad slovami, ktoré objasňujú dôvod Ježišovho narodenia. ***Náš Pán prišiel, aby priniesol pokoj, dobrú zvesť a život všetkým ľuďom. Nielen bohatým a nie iba chudobným. Nielen učným a nielen prostým. Všetkým. Bratom, lebo sme bratia, keďže sme deti toho istého Boha Otca*** [14] .

Cítiť, že sme navzájom bratmi a sestrami a správať sa tak, je Božím darom. Korene bratstva sa teda nachádzajú v Božom otcovstve. **Nejde však o nešpecifické a historicky nekonkrétne otcovstvo ľudského rodu, ale o špecifickú, mimoriadne konkrétnu osobnú lásku Boha ku každému človeku (porov. Mt 6, 25 – 30). Je to otcovstvo, ktoré účinne plodí bratstvo, pretože ak prijmem Božiu lásku, ona sa stáva tým najúžasnejším činiteľom premeny**

nášho života i našich vzťahov s druhými, otvára nás na solidaritu a opravdivé zdieľanie.

A pápež pokračuje: ľudské bratstvo sa znovuzrodilo v Ježišovi Kristovi a z Ježiša Krista, jeho smrťou a zmŕtvychvstaním. Kríž je definitívnym „miestom“ zrodu tohto bratstva, ktoré ľudia nie sú schopní vytvárať sami. Ježiš Kristus, ktorý prijal ľudskú prirodzenosť, aby ju spasil, keďže miloval Otca až po smrť na kríži (porov. Fil 2, 8), svojím zmŕtvychvstaním urobil z nás nové ľudstvo, v plnej jednote s Božou vôľou a s jeho plánom, ktorý zahrňa plné uskutočnenie povolania k bratstvu [15] .

Pretože je to Boží dar, podporovať bratstvo prináša so sebou úlohu, ktorú Pán zveruje každému a ktorej sa nemôžeme vyhnúť. So zdravým realizmom, ktorý má ďaleko od

akéhokoľvek pesimistického postoja, náš Zakladateľ napísal, že ***život nie je prechádzka ružovým sadom. Kresťanské bratstvo nie je niečo, čo prichádza z neba raz a navždy pre každého, ale ide o skutočnosť, ktorú treba každý deň vytvárať. A to v živote, ktorý v sebe uchováva všetku svoju tvrdosť, s konfliktami záujmov, s napätiami a bojmi, spolu s každodenným kontaktom s ľuďmi, ktorí sa nám budú zdať biedni a s našou vlastnou úbohosťou [16] .***

Nemôžem tiež nespomenúť milovaného dona Álvara. Určitým spôsobom môžeme považovať tento rok 2014 za rok dona Álvara , keďže si už v marci pripomenieme sté výročie jeho narodenia a neskôr v roku sa snáď naplnený radosťou zúčastníme jeho blahorečenia. Ponúka sa nám tu, dcéry a synovia moji, ďalší dôvod na vzdávanie vďaky Bohu a tiež pozvanie k tomu,

aby sme sa čo najlepšie pripravili na tieto veľké udalosti. Žime hlbšie ducha synovstva a bratstva.

Viete, že ma 23. decembra pápež prijal na audiencií. Okrem udelenia apoštolského požehnania všetkým veriacim Prelatúry, laikom, kňazom a najmä chorým, nás tiež povzbudil, aby sme pokračovali v apoštolskej práci vo všetkých krajinách, kde žijú veriaci Diela. Osobitným spôsobom nás podnietil k tomu, aby sme uskutočňovali plodný *apoštolát svätej spovede*, ktorá je sviatosťou Božieho milosrdenstva.

Hneď po Vianociach som uskutočnil rýchlu cestu do krajiny, v ktorej žil Ježiš, Mária a Jozef. Okrem toho, že som podporil vaše sestry a bratov, ktorí v tejto krajine pracujú, navštívil som tiež práce na Saxum, budúcom dome pre duchovné cvičenia a iné aktivity. Tento dom sa stavia na pamiatku dona Álvara, ako sa o tom

rozhodlo na volebnom Generálnom kongrese v roku 1994. Modlime sa horlivo a vytrvalo, aby mohol tento projekt napredovať dobrým tempom a snažme sa spolupracovať nejakým spôsobom, v súlade s našimi osobnými možnosťami, v hľadaní potrebných finančných prostriedkov. Ako ma nadchýna myšlienka na duchovné dobrá, ktoré sa môžu uskutočniť vďaka tomuto apoštolskému nástroju!

Ako vždy (a stále viac!) aj tento rok som si prial prežiť tieto sviatky po vašom boku. Prežil som ich tak, že som každého z vás priniesol k Svätostánku a k betlehemom v týchto centrách. Neprestávajú predkladať Božiemu dieťaťu všetky moje úmysly. Ja som tie vaše položil k jeho nohám.

S láskou Vám posielam moje požehnanie do nového roka,

Váš Otec

+ Javier

Rím, 1. januára 2014

[1] Lk 2, 14.

[2] Ibid., 10.

[3] Porov. Hebr 4, 15.

[4] Svätý Josemaría, Cesta, č. 268.

[5] Lk 1, 38.

[6] Svätý Josemaría, Cesta, č. 512.

[7] Pápež František, Posolstvo k
Svetovému dňu pokoja 2014,
8.12.2013, č. 1.

[8] Jn 13, 34-35.

[9] Svätý Josemaría, Rozhovory, č. 61.

[10] Svätý Josemaría, Bohatstvá viery,
publikované v “Los domingos de
ABC“, 2.11.1969.

[11] Tertulián, Apologeticus 39, 7
(CCL 1, 151).

[12] Benedikt XVI., Encyklika Caritas
in veritate, 29.6.2009, č. 19.

[13] Pápež František, Posolstvo k
Svetovému dňu pokoja 2014,
8.12.2013, č. 1.

[14] Svätý Josemaría, Ísť s Kristom, č.
106.

[15] Pápež František, Posolstvo k
Svetovému dňu pokoja 2014,
8.12.2013, č. 3.

[16] Svätý Josemaría, Bohatstvá viery,
publikované v “Los domingos de
ABC“, 2.11.1969.